

er at vente rolig med at udtale sin Mening og Dom, indtil Sagen gennem Finantsudvalget er bleven tilstrækkelig opløst. Naar den da foreligger til 2den Behandling, kunne vi fortsætte og yderligere optage Diskussionen.

Brandes: Det er kun et ganske enkelt Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at rette til den høitærede Conseilspræsident (Estrup). De 8 Millioner, vi her tale om, indtage ogsaa efter Regjeringens Mening, saavidt jeg forstaaer, en særegen Stilling paa Tillægsbevillingsloven. Medens Tillægsbevillingsloven ellers forelægges som sædvanlig, sagde den ærede Minister ved Forelæggelsen, at disse 8 Millioner vare udgivne paa Grundlag af en kongelig Resolution af 20de April. Jeg ser ikke, det staar i Motiverne til de 8 Millioner, men den ærede Minister sagde det ved Forelæggelsen, det findes i Rigsdagstidenden. Altsaa havde den høitærede Minister den Gang, saavidt jeg forstod, den Mening, at man ikke kunde gaa til en saadan Udgift uden at sikkre sig paa en noget anden Maade end ved en Tillægsbevillingslov; ellers havde han ikke søgt en saadan kongelig Resolution. Og dernæst forekommer det mig noget mærkeligt, at den høitærede Minister da ikke tog den paa det Budget, som blev underkrevet samme Dag, som den kongelige Resolution, nemlig den 20de April. Paa denne Dag udfærdigedes nemlig Krigsministeriets Budget efter den provisoriske Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, og paa dette Budget er der ekstraordinært bevilget over 3 Millioner, men de 8 Millioner bleve ikke tagne paa dette Budget, de bleve altsaa tagne paa en kongelig Resolution, og det er da mit Spørgsmaal til den høitærede Minister: Hvorfor er denne kongelige Resolution ikke bleven offentliggjort? Ellers pleie jo kongelige Resolutioner her tillands at blive offentliggjorte; hvorfor har man da gjort en Hemmelighed af en Resolution af saa indgribende Betydning, som ikke alene affædtkommer saa store Udgifter, men som i Virkeligheden var en Afslutning saa at sige paa Regjeringens Politik, i alt Fald for et vist Tidrum, og som paa den anden Side igjen viste, at Regjeringen mere end nogensinde vilde gaa udenom dette Things Duffe. Det spørger jeg altsaa den høitærede Conseilspræsident om, idet jeg beder ham svare paa, hvorfor vi ikke her i Vandet fik at vide, at en saadan kongelig Resolution var udstedt, og maasse jeg med det Samme kunde faae at vide, om der har været, hvad der ellers pleier at være ved

den Slags Resolutioner, der ere af den Bigtighed, en allerunderdanigst Forestilling, som begrundede denne Resolution fra Regjeringens Side. I alt Fald vil jeg anmode det Udvalg, som vil tage Sagen under Behandling, om det vil undersøge, om der foreligger en saadan allerunderdanigst Forestilling. Ved Siden af dette Spørgsmaal turde jeg maasse gjøre et Bispørgsmaal, som jeg ikke veed, om den høitærede Conseilspræsident eller den høitærede Krigsminister vil besvare. I det Foredrag, vi hørte fra den høitærede Conseilspræsidents Side, var der et Ord, som jeg lagde mest Mærke til, og som synes mig at være det Interessanteste af det, han sagde om de 8 Millioners Anvendelse til Befæstningsanlæg, og det var det, han sagde, at det var en god Begyndelse. Der staar i Lovforslaget: „Til Guldstændiggjørelse af de i 1886—88 paabegyndte Landbefæstningsanlæg ved Kjøbenhavn samt Anskaffelse af nogle Munderings- og Udrustningsgjenstande m. m. 8 Millioner.“ Nu vilde jeg gjerne vide, hvad der er Tilfældet; om Anlæget er færdigt, eller om det kun er godt begyndt. Det kan den ærede Minister svare paa, enten den høitærede Conseilspræsident, der maa vide det for Kongens Vedkommende, eller den høitærede Krigsminister, der maa vide det for Anlægets Vedkommende. Det kunde jo tænkes, at der i Ordet „paabegyndt“ i Lovforslaget laa en Finnesse. Det kunde tænkes, at der laa deri, at der var paabegyndt et særligt Fæstningsanlæg, men ikke hele Befæstningen. Det kan ikke negtes, at det paa Sagens nuværende Trin kunde være interessant at faae at vide, om nu Befæstningen er færdig, naar man om nogle Maanedes er naaet til det Tidrum, som Ministeriet har nævnt til Anvendelse af de 8 Millioner, eller om det kun, som den høitærede Conseilspræsident mener, er en god Begyndelse, eller om de to Ministerie endelig ere uenige indbyrdes, saa at Krigsministeren tror, at Fæstningen er færdig, men Conseilspræsidenten tror, at den er godt begyndt. For mig vilde det Naturlige være, at det var omvendt, saaledes at den høitærede Conseilspræsident troede, at den var færdig, medens den høitærede Krigsminister mente, at nu skulde der tages kraftig fat. Men for mig er det interessanteste Spørgsmaal ved denne Leilighed det, om der har været nogle Motiver for den høitærede Conseilspræsident, hvorfor han ikke har aabenbaret for Things Medlemmer eller vel snarere for hele Vandet, at der var faldet en kongelig Resolution af denne indgribende Betydning.